

hefðu athugasemdir fram að færa við nokkur atriði í ályktuninni fylgdu þeir ekki að málum fulltrúum annarra vestrænna iðnríkja sem höfðu lagt fram fjölda breytingartillagna og lýst andstöðu gegn ályktuninni.

Við afgreiðslu ályktunarinnar á allsherjarþinginu krafðist fulltrúi Bandaríkjanna atkvæðagreiðslu með nafnakalli og lýsti því jafnframt yfir að hann greiddi atkvæði gegn henni. Niðurstaða atkvæðagreiðslunnar var að 318 fulltrúar voru samþykktir, 11 andvígir og 32 sátu hjá. Tillagan var því samþykkt. Auk Bandaríkjanna greiddu ríkisstjórnarfulltrúar Sambandslýðveldisins Þýskalands, Frakklands, Japans og Stóra-Bretlands atkvæði gegn tillögunni. Ríkisstjórnarfulltrúar Danmerkur sátu hjá en ríkisstjórnarfulltrúar Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar greiddu ályktuninni atkvæði sitt.

Fulltrúi þeirra Norðurlanda, sem greiddu ályktuninni atkvæði sitt, hélt ræðu þar sem hann gerði grein fyrir afstöðu þessara landa. Nefndin afgreiddi eina aðra ályktunartillögu til allsherjarþingsins. Hún fjallaði um rétt starfsmanna til menntunar og var samþykkt einróma.

Fylgiskjal I.

Samþykkt nr. 162, um öryggi við notkun asbests.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofnunarinnar, sem kom saman til 72. þingsetu sinnar í Genf 4. júní 1986 eftir kvaðningu stjórnar alþjóðavinnuáskrifstofunnar, minnst alþjóðavinnuáskrifstofu og -tillagna, sem þetta mál varða, og þá einkum samþykktar og tillögu um varnir gegn krabbameini á vinnustöðum frá 1974, samþykktar og tillögu um starfsumhverfi (loftmengun, hávaða og titring) frá 1977, samþykktar og tillögu um öryggi og heilbrigði við vinnu frá 1981, samþykktar og tillögu um heilsugæslu á vinnustöðum frá 1985,

minnst endurskoðaðrar skrár um atvinnusjúkdóma frá 1980 sem er viðauki við samþykkt um bætur vegna vinnslýsa frá 1964, auk **öryggisreglna við notkun asbests** sem alþjóðavinnuáskrifstofan gaf út 1984 og liggja til grundvallar stefnumörkun og framkvæmdum á landsvísu,

hefur samþykkt tiltekna ábendingar um öryggi við notkun asbests sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings og

þar sem þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar gerir þingið í dag, 24. júní 1986, eftirfarandi samþykkt sem nefnist samþykkt um öryggi við notkun asbests, 1986:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

1. Þessi samþykkt nær til allra starfa þar sem launafólk verður fyrir asbestmengun við vinnu sína.

2. Aðildarríki, sem hefur staðfest þessa samþykkt, er heimilt, að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks og á grundvelli mats á þeim þáttum sem reynst gætu hættulegir heilsu manna og þeim öryggisráðstöfunum sem gerðar hafa verið, að undanskilja tiltekna þætti atvinnustarfsemi eða ákveðnar framkvæmdir einstökum ákvæðum samþykktarinnar þegar það telur fullvist að enga nauðsyn beri til að beita þeim.

3. Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu, þegar þau ákveða að undanskilja tiltekna þætti atvinnustarfsemi eða einstakar framkvæmdir, taka tillit til þess hve oft launafólk verður fyrir asbestmengun, hve lengi hún varir og hve mikil hún er, svo og hvers eðlis starfið er og aðstæður á vinnustað.

2. gr.

Í þessari samþykkt tákna

- a. hugtakið „asbest“ þráðlaga silikat-steinefni í serpentín-flokki steinefna, þ.e. krýsótíl (hvítt asbest), og í amfiból-flokki, þ.e. aktínólít, amósít (brúnt asbest, kummingtónít-grúnerít), anþófillít, krókídólít (blátt asbest), tremólít eða hverja þá blöndu efna sem inniheldur eitt eða fleiri þessara efna;
- b. hugtakið „asbestryk“ svífandi asbestagnir eða kyrrstæðar asbestagnir sem hættu er á að geti orðið svífandi í starfsumhverfinu;
- c. hugtakið „svífandi asbestryk“, hvað varðar mælingu, rykagnir sem mældar hafa verið með þyngdarsviðsmæli eða annarri sambærilegri aðferð;
- d. hugtakið „asbestþræðir sem unnt er að anda að sér“ asbestþræði sem eru minni en 3 míkrómetrar í þvermál og eru a.m.k. þrisvar sinnum lengri en nemur þvermáli. Aðeins þeir þræðir sem eru lengri en 5 míkrómetrar eru taldir með í mælingum;
- e. hugtakið „að verða fyrir asbestmengun“ að verða fyrir áhrifum svífandi asbestþræða sem unnt er að anda að sér eða asbestryks hvort sem rekja má uppruna þeirra til asbeststeinefna, eða annarra efna eða afurða sem innihalda asbest;
- f. hugtakið „launafólk“ einnig félaga í framleiðslusamvinnufélögum;
- g. hugtakið „trúnaðarmenn launafólks“ þá trúnaðarmenn launafólks sem hafa hlotið viðurkenningu sem slíkir samkvæmt landslögum eða venjum í samræmi við samþykkt um trúnaðarmenn verkamanna frá 1971.

II. KAFLI

Almenn ákvæði.

3. gr.

1. Í lögum eða reglugerðum landsins skal mælt fyrir um þær ráðstafanir sem gerðar skulu til forvarna og stjórnunar á þeim þáttum sem gætu reynst hættulegir heilsu launafólks vegna asbestmengunar við vinnu, svo og til verndar heilsu þeirra.

2. Lög og reglugerðir landsins, sem settar hafa verið samkvæmt 1. tölul. þessarar greinar, skal endurskoða reglulega með hliðsjón af tækniframförum og aukinni vísindalegri þekkingu.

3. Hlutaðeigandi stjórnvöld geta veitt tímabundna undanþágu frá þeim ráðstöfunum sem tilgreindar eru í 1. tölul. þessarar greinar við þær aðstæður og innan þeirra tímamarka sem ákveðin hafa verið að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks.

4. Við veitingu undanþága skv. 3. tölul. þessarar greinar skulu hlutaðeigandi stjórnvöld gera þær ráðstafanir sem þarf til að vernda heilsu launafólks.

4. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu hafa samráð við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks vegna ráðstafana sem gera þarf til þess að fullnægja ákvæðum þessarar samþykktar.

5. gr.

1. Framkvæmd laga og reglugerða, sem settar hafa verið samkvæmt ákvæðum 3. gr. þessarar samþykktar, skal tryggð með fullnægjandi og viðeigandi eftirliti.

2. Í lögum eða reglugerðum landsins skulu vera ákvæði um nauðsynlegar ráðstafanir, þar með talin viðeigandi viðurlög, til þess að unnt sé að beita ákvæðum þessarar samþykktar og tryggja að þeim sé hlítt.

6. gr.

1. Atvinnurekendur skulu gerðir ábyrgir fyrir því að þeim ráðstöfunum, sem áskildar eru, sé framfylgt.

2. Ef tveir eða fleiri atvinnurekendur hafa tekið að sér framkvæmdir samtímis á sama vinnustað skulu þeir hafa samvinnu um að framfylgja áskildum ráðstöfunum en þó firrir það aldrei sérhvern atvinnurekanda ábyrgð á öryggi og heilsu starfsmanna í þjónustu hans. Hlutadeigandi stjórnvöld skulu eftir þörfum setja almennar reglur um það hvernig þessari samvinnu skuli hagað.

3. Atvinnurekendur skulu í samvinnu við vinnueftirlit og heilbrigðiseftirlit, að höfðu samráði við viðkomandi trúnaðarmenn starfsmanna, undirbúa ráðstafanir sem grípa má til í neyðartilvikum.

7. gr.

Sú krafa er gerð til starfsmanna, innan marka þeirrar ábyrgðar sem þeim er lögð á herðar, að þeir hliti þeim öryggis- og hreinlætisreglum sem settar hafa verið um forvarnir gegn, stjórnun á og vernd gegn þeim þáttum sem gætu reynst hættulegir heilsu þeirra vegna asbestmengunar við vinnu.

8. gr.

Atvinnurekendur og starfsmenn eða trúnaðarmenn þeirra skulu hafa svo mikla samvinnu sem unnt er að koma við á öllum sviðum starfseminnar hvað varðar þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um í þessari samþykkt.

III. KAFLI

Verndar- og varnaraðgerðir.

9. gr.

Í lögum eða reglugerðum landsins, sem settar eru skv. 3. gr. þessarar samþykktar, skulu vera ákvæði þar sem segir að komið skuli í veg fyrir eða höfð stjórn á asbestmengun með því að beita einni eða fleiri af neðangreindum ráðstöfunum:

- a. fella störf, þar sem hættu er á asbestmengun, undir ákvæði reglugerða þar sem mælt er fyrir um viðeigandi stjórnun verkfræðilegra þátta og vinnuerjur, þar með talið hreinlæti á vinnustað;
- b. setja sérstakar reglur eða mæla fyrir um sérstakar ráðstafanir, þar með taldar heimildir, vegna notkunar asbests eða tiltekinna tegunda asbests eða vara sem innihalda asbest eða vegna tiltekinna vinnuaðferða.

10. gr.

Í lögum eða reglugerðum landsins skulu, þar sem það er nauðsynlegt og tæknilega framkvæmanlegt, vera til að vernda heilsu launafólks ákvæði um eina eða fleiri af neðangreindum ráðstöfunum:

- a. að nota önnur efni eða framleiðsluvörur eða annars konar tækni, sem hlutadeigandi stjórnvöld hafa metið skaðlaus eða minna skaðleg, í stað asbests eða tiltekinna tegunda asbests eða framleiðsluvara sem innihalda asbest þar sem því verður við komið;
- b. að banna algerlega eða að nokkru leyti notkun asbests eða tiltekinna tegunda asbests eða framleiðsluvara sem innihalda asbest í tiltekinni vinnslu.

11. gr.

1. Notkun krókídólíts og vara sem innihalda slíkar trefjar er bönnuð.
2. Hlutaðeigandi stjórnvöldum skal heimilt, að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks, að leyfa undanþágur frá banninu sem tilgreint er í 1. tölul. þessarar greinar þegar því verður ekki með góðu móti við komið að nota önnur efni að því tilskildu að ráðstafanir séu gerðar til þess að tryggja að heilsu launafólks sé ekki stefnt í hættu.

12. gr.

1. Banna skal hvers konar sprautun með efnum sem innihalda asbest.
2. Hlutaðeigandi stjórnvöldum skal heimilt, að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks, að leyfa undanþágur frá banninu sem tilgreint er í 1. tölul. þessarar greinar þegar því verður ekki með góðu móti við komið að beita öðrum aðferðum að því tilskildu að ráðstafanir séu gerðar til þess að tryggja að heilsu launafólks sé ekki stefnt í hættu.

13. gr.

Í lögum og reglugerðum landsins skulu vera ákvæði þess efnis að atvinnurekendum skuli vera skylt að tilkynna hlutaðeigandi stjórnvöldum á þann hátt og að því marki sem þau mæla fyrir um tiltekin störf sem hafa í för með sér asbestmengun.

14. gr.

Framleiðendur og seljendur asbests og vara, sem innihalda asbest, skulu bera ábyrgð á fullnægjandi merkingu umbúða og, þar sem það á við, vörunnar á því tungumáli og á þann hátt sem auðskilið er viðkomandi starfsmönnum og notendum, svo sem hlutaðeigandi stjórnvöld hafa mælt fyrir um.

15. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu ákveða tiltekin mörk asbestmengunar sem starfsmenn mega verða fyrir eða setja aðrar reglur til þess að meta starfsumhverfið hvað varðar asbestmengun.
2. Mörk asbestmengunar eða reglur um asbestmengun skulu vera ákveðnar en reglulega teknar til endurskoðunar og hugsanlegrar breytingar með tilliti til tækniframfara og aukinnar tæknilegrar og vísindalegrar þekkingar.
3. Á öllum vinnustöðum, þar sem starfsmenn verða fyrir asbestmengun, skal atvinnurekandi gera allar viðeigandi ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir eða hafa hemil á dreifingu asbests út í andrúmsloftið til þess að tryggt sé að það sé innan leyfðra marka asbestmengunar eða samrýmist reglum um asbestmengun en einnig skal honum skylt að draga eins mikið úr asbestmengun og kostur er.
4. Ef þær ráðstafanir, sem gerðar hafa verið skv. 3. tölul. þessarar greinar, verða þess ekki valdandi að asbestmengun verði minni en sem nemur tilgreindum mengunarmörkum eða fullnægja ekki öðrum reglum um asbestmengun skv. 1. tölul. þessarar greinar skal atvinnurekandi leggja starfsmönnum til, viðhalda og endurnýja eftir þörfum og þeim að kostnaðarlausu viðeigandi öndunarbúnað og sérstakan hlífðarfatnað, svo sem við á. Öndunarbúnaður skal uppfylla skilyrði hlutaðeigandi stjórnvalda og skal nota hann aðeins sem viðbótarbúnað, til bráðabirgða, í neyðartilvikum eða í viðlögum en ekki í staðinn fyrir tæknilega stjórnun.

16. gr.

Sérhver atvinnurekandi er ábyrgur fyrir varanlegum ráðstöfunum og aðgerðum til þess að koma í veg fyrir og hafa hemil á því að starfsmenn í þjónustu hans verði fyrir asbestmengun og vernda þá fyrir þeim hættum sem stafa af asbesti.

17. gr.

1. Niðurrif verksmiðja eða mannvirkja, sem innihalda auðmulin asbesteingrunar-efni, svo og brottnám asbests úr húsum eða öðrum mannvirkjum þar sem hætt er við að asbestagnir dreifist um andrúmsloftið, skal aðeins fela þeim atvinnurekendum eða verktökum sem hlotið hafa viðurkenningu hlutaðeigandi stjórnvalda til þess að framkvæma slíka vinnu samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar og hafa fengið heimild til þess að taka að sér slíkar framkvæmdir.

2. Atvinnurekanda eða verktaka er skylt, áður en niðurrif hefst, að gera verkáætlun þar sem tilgreindar eru þær ráðstafanir sem fyrirhugaðar eru, þar með taldar ráðstafanir til þess að:

- a. veita starfsmönnum alla nauðsynlega vernd;
- b. takmarka dreifingu asbestryks út í andrúmsloftið; og
- c. farga úrgangi sem inniheldur asbest samkvæmt ákvæðum 19. gr. þessarar samþykktar.

3. Haft skal samráð við starfsmenn eða trúnaðarmenn þeirra um verkáætlun þá sem tilgreind er í 2. tölul. þessarar greinar.

18. gr.

1. Þar sem eigin fatnaður starfsmanna getur mengast af asbestryki skal atvinnurekandi, samkvæmt ákvæðum laga og reglugerða landsins og að höfðu samráði við trúnaðarmenn starfsmanna, leggja þeim til viðeigandi vinnufatnað sem ekki má nota utan vinnustaðar.

2. Meðferð og hreinsun notaðs vinnufatnaðar og sérstaks hlífðarfatnaðar skal fara fram við aðstæður sem hlutaðeigandi stjórnvöld mæla fyrir um til þess að koma í veg fyrir dreifingu asbestryks.

3. Í lögum eða reglugerðum landsins skulu vera ákvæði sem banna að starfsmenn taki heim með sér vinnuföt, sérstök hlífðarföt eða persónulegan varnarbúnað.

4. Atvinnurekanda er skylt að sjá um hreinsun, viðhald og geymslu vinnufatnaðar, sérstakra hlífðarfata og persónulegs varnarbúnaðar.

5. Atvinnurekandi skal veita starfsmönnum, sem verða fyrir asbestmengun, aðstöðu til að þvo sér eða fara í bað (kerlaug eða steypibað) á vinnustað eftir því sem við á.

19. gr.

1. Atvinnurekendur skulu, samkvæmt lögum og venjum landsins, farga úrgangi sem inniheldur asbest á þann hátt að það stofni ekki heilsu hlutaðeigandi starfsmanna í hættu, þar með töldum þeim sem meðhöndla asbestúrgang og íbúum í næsta nágrenni fyrirtækisins.

2. Hlutaðeigandi stjórnvöld og atvinnurekendur skulu gera viðeigandi ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir mengun umhverfis af völdum asbestryks frá vinnustaðnum.

IV. KAFLI

Eftirlit með starfsumhverfi og heilsu launafólks.

20. gr.

1. Þar sem þess er þörf, launafólki til heilsuverndar, skal atvinnurekandi mæla magn svífandi asbestryks á vinnustöðum og fylgjast með því með reglulegu millibili fyrir hve mikilli asbestmengun starfsmenn verða og skal hann nota aðferðir sem hlutaðeigandi stjórnvöld hafa mælt fyrir um.

2. Skýrslur um eftirlit með starfsumhverfinu og fyrir hve mikilli asbestmengun starfsmenn verða skulu varðveittar eins lengi og hlutaðeigandi stjórnvöld mæla fyrir um.

3. Hlutaðeigandi starfsmenn, trúnaðarmenn þeirra og eftirlitsstofnanir skulu eiga aðgang að þessum skýrslum.

4. Launafólk eða trúnaðarmenn þess hefur rétt til að óska eftir eftirliti með starfsumhverfinu og leita til hlutaðeigandi stjórnvalda varðandi niðurstöður slíks eftirlits.

21. gr.

1. Launafólk, sem verður fyrir eða hefur orðið fyrir asbestmengun, skal eiga kost á, samkvæmt lögum og venjum landsins, læknisskoðunum sem nauðsynlegar eru til þess að fylgjast með heilsu þess vegna þeirrar hættu sem starfinu er samfara og greina atvinnusjúkdóma af völdum asbestmengunar.

2. Eftirlit með heilsu launafólks í sambandi við asbestvinnu skal ekki valda því tekjutapi. Það skal vera því að kostnaðarlausu og fara fram í vinnutíma eftir því sem hægt er.

3. Launafólk skal fá fullnægjandi upplýsingar um niðurstöður læknisrannsóknna, á viðeigandi hátt, svo og persónulegar ráðleggingar um heilsu sína í sambandi við starfið.

4. Ef í ljós kemur að óráðlegt sé af læknisfræðilegum ástæðum að launafólk haldi áfram starfi þar sem það verður fyrir asbestmengun, skal leita allra ráða miðað við ástand og venjur í þjóðfélaginu til þess að útvega því önnur úrræði til tekjuöflunar.

5. Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu koma sér upp sérstöku flokkunarkerfi um atvinnusjúkdóma sem stafa af asbesti.

V. KAFLI

Upplýsingar og fræðsla.

22. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu gera viðeigandi ráðstafanir, í samráði og samvinnu við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks, til þess að stuðla að dreifingu upplýsinga og fræðslu til allra viðkomandi aðila varðandi þá hættu fyrir heilsu launafólks sem asbestmengun veldur, varnir og eftirlit.

2. Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu ganga úr skugga um það að atvinnurekendur hafi skráðar reglur og starfshætti um fræðslu og reglubundna þjálfun fyrir launafólk um hættuna af völdum asbests og hvaða aðferðum má beita til varnar gegn henni og til eftirlits.

3. Atvinnurekandi skal tryggja að allir starfsmenn sem hafa þegar orðið fyrir eða munu að öllum líkindum verða fyrir asbestmengun fái upplýsingar um þá hættu sem heilsu þeirra er búin vegna starfsins, fái fræðslu í forvörnum og réttum vinnuháttum og stöðuga þjálfun á þessu sviði.

VI. KAFLI

Lokaákvæði.

23. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnumála-skrifstofunnar til skrásetningar.

24. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem látið hafa forstjóra skrá fullgildingar sínar.

2. Hún skal öðlast gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi að því er snertir hvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

25. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnumála-skrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Hvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil og síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

26. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skrásetningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjóri tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á hvaða dag samþykktin öðlast gildi.

27. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar skv. 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

28. gr.

Þegar stjórn alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

29. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að meira eða minna leyti og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg, skal:

- a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar hvað sem ákvæðum 25. gr. hér að framan líður ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma er það gerist;
- b. aðildarríkjum er ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.

2. Þessi samþykkt skal hvað sem öðru líður, halda gildi sínu eins og hún er að formi til og efni hvað snertir þau aðildarríki sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

30. gr.

Enskur og franskur texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.

Tillaga nr. 172, um öryggi við notkun asbests.

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem kom saman til 72. þingsetu sinnar í Genf 4. júní 1986 eftir kvaðningu stjórnar alþjóðavinnumálaskrifstofunnar,

minnst alþjóðavinnumálasamþykktar og -tillagna, sem þetta mál varða, og þá einkum samþykktar og tillögu um varnir gegn krabbameini á vinnustöðum frá 1974, samþykktar og tillögu um starfsumhverfi (loftmengun, hávaða og titring) frá 1977, samþykktar og tillögu

um öryggi og heilbrigði við vinnu frá 1981, samþykktar og tillögu um heilsugæslu á vinnustöðum frá 1985,

minnist endurskoðaðrar skrár um atvinnusjúkdóma frá 1980 sem er viðauki við samþykkt um bætur vegna vinnuslysa frá 1964 auk öryggisreglna við notkun asbests sem alþjóðavinnuáskrifstofan gaf út 1984 og liggja til grundvallar stefnumörkun og framkvæmdum á landsvísu, og

hefur samþykkt tiltekna ábendingar um öryggi við notkun asbests sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings og

þar sem þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi tillögu sem verði viðauki við samþykkt um öryggi við notkun asbests, 1986, gerir þingið í dag, 24. júní 1986, eftirfarandi tillögu sem nefna má tillögu um öryggi við notkun asbests, 1986.

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. (1) Ákvæði samþykktar um öryggi við notkun asbests, 1986, og þessarar tillögu ættu að ná til allra starfa þar sem hættu er á að launafólk verði fyrir asbestmengun.

(2) Ráðstafanir skyldi gera, í samræmi við lög og venjur landsins, til þess að veita þeim mönnum sem starfa sjálfstætt sams konar vernd og fyrir er mælt í samþykkt um öryggi við notkun asbests, 1986, og þessari tillögu.

(3) Sérstaklega skal gefa gaum að því þegar ungmenni undir 18 ára aldri eru fengin til starfa þar sem hættu er á asbestmengun samkvæmt fyrirmælum hlutaðeigandi stjórnvalda.

2. Störf, sem fela í sér hættu á asbestmengun, eru einkum þessi:

- a. námugróftur eftir steinefnum og mólun steinefna sem innihalda asbest;
- b. framleiðsla efna eða vara sem innihalda asbest;
- c. notkun vara sem innihalda asbest;
- d. sundurtekt, viðgerðir eða viðhald vara sem innihalda asbest;
- e. niðurrif, viðgerðir eða viðhald verksmíðju eða annars mannvirkis sem inniheldur asbest;
- f. flutningur, geymsla og meðhöndlun asbests eða efna sem innihalda asbest;
- g. önnur störf sem fela í sér hættu á asbestmengun af völdum svífandi asbeststryks.

3. Í þessari samþykkt tákna:

- a. hugtakið „asbest“ þráðlaga silíkat-steinefni í serpentín-flokki steinefna, þ.e. krýsótít (hvítt asbest) og í amfíból-flokki, þ.e. aktínólít, amósít (brúnt asbest, kummingtónít-grúnerít), anþófillít, krókídólít (blátt asbest), tremólít eða hverja þá blöndu efna sem inniheldur eitt eða fleiri þessara efna;
- b. hugtakið „asbestryk“ svífandi asbestagnir eða kyrrstæðar asbestagnir sem hættu er á að geti orðið svífandi í starfsumhverfinu;
- c. hugtakið „svífandi asbestryk“, hvað varðar mælingu, rykagnir sem mældar hafa verið með þyngdarsviðsmæli eða annarri sambærilegri aðferð;
- d. hugtakið „asbestþræðir sem unnt er að anda að sér“ asbestþræði sem eru minni en 3 míkrometrar í þvermál og eru a.m.k. þrisvar sinnum lengri en nemur þvermáli. Aðeins þeir þræðir, sem eru lengri en 5 míkrometrar, eru taldir með í mælingum;
- e. hugtakið „að verða fyrir asbestmengun“ að verða fyrir áhrifum svífandi asbestþræða sem unnt er að anda að sér eða asbestryks hvort sem rekja má uppruna þeirra til asbeststeinefna eða annarra efna eða afurða sem innihalda asbest;
- f. hugtakið „launafólk“ einnig félagar í framleiðslusamvinnufélögum;
- g. hugtakið „trúnaðarmenn launafólks“ þá trúnaðarmenn launafólks sem hafa hlotið viðurkenningu sem slíkir samkvæmt landslögum eða venjum í samræmi við samþykkt um trúnaðarmenn verkamanna frá 1971.

II. KAFLI

Almenn ákvæði.

4. Þær ráðstafanir, sem mælt er fyrir um í 3. gr. samþykktar um öryggi við notkun asbests, 1986, ættu að vera nægilega víðtækar til þess að ná til hvers konar hættu vegna asbestmengunar í öllum greinum atvinnulífsins og við ákvörðun þeirra ætti að taka fullt tillit til 1. og 2. gr. samþykktar um varnir gegn krabbameini á vinnustöðum frá 1974.

5. Hlutadeigandi stjórnvöld ættu reglulega að taka til endurskoðunar þær ráðstafanir sem mælt er fyrir um með tilliti til **öryggisreglna við notkun asbests** sem alþjóðavinnuáskrifstofan gaf út, svo og annarra öryggisreglna eða leiðbeininga sem alþjóðavinnuáskrifstofan kann að gefa út, og niðurstaðna sérfræðingafunda sem hún kann að kveðja saman en einnig upplýsinga frá öðrum hæfum aðilum um asbest og þau efni önnur sem gætu komið í staðinn fyrir það.

6. Hlutadeigandi stjórnvöld ættu að beita ákvæðum þessarar tillögu að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launþega.

7. (1) Atvinnurekandi ætti að beita öllum videigandi ráðum til þess að koma í veg fyrir eða hafa hemil á asbestmengun, að höfðu samráði við og í samvinnu við starfsmenn eða trúnaðarmenn þeirra, og skal þá tekið tillit til ráðlegginga frá hæfum aðilum, svo sem heilsugæslu starfsmanna.

(2) Í samræmi við lög og venjur landsins gætu samráð og samvinna milli atvinnurekanda og starfsmanna hans verið með þeim hætti að tilnefndir væru:

- a. öryggisfulltrúar starfsmanna;
- b. fulltrúar í öryggis- og heilbrigðisnefndir starfsmanna eða sameiginlegar öryggis- og heilbrigðisnefndir; eða
- c. aðrir fulltrúar starfsmanna.

8. Starfsmönnum, sem vinna með asbest eða vörur sem innihalda asbest, ætti að vera skylt, innan marka þeirrar ábyrgðar sem þeim er lögð á herðar, að hlíta þeim öryggis- og hreinlætisreglum sem settar hafa verið, þar með talin notkun hlífðarbúnaðar.

9. (1) Starfsmaður, sem hefur gengið frá verki vegna þess að hann hefur ástæðu til að ætla að lífi hans eða heilsu stafi af því alvarleg hættu, ætti að:

- a. gera næsta yfirmanni sínum viðvart;
- b. vera verndaður fyrir aðgerðum til refsingar eða ögunar eftir aðstæðum og venjum í landinu.

(2) Engar ráðstafanir skyldi gera sem skaðað gætu starfsmann sem hefur í góðri trú kvartað undan því sem hann taldi vera frávik frá kröfum laga eða verulega ófullnægjandi ráðstafanir af hálfu atvinnurekanda hvað varðar öryggi og heilsu starfsmanna í starfsumhverfinu.

Verndar- og varnaraðgerðir.

10. (1) Hlutadeigandi stjórnvöld skyldu tryggja að launafólk verði ekki fyrir asbestmengun eða hemill sé hafður á henni með því að mæla fyrir um eftirlit og vinnuvenjur, þar með talið hreinlæti á vinnustað, sem veitir launafólki eins mikla vernd og kostur er á.

(2) Hlutadeigandi stjórnvöld skyldu, eftir því hve mikil asbestmengunin er og eftir ástandi og aðstæðum á vinnustað, svo og í ljósi niðurstaðna vísindarannsóknna og tækniframfara, ganga úr skugga um það reglulega:

- a. hvaða tegundir asbests eða vörur, sem innihalda asbest, ættu að vera háðar leyfum varðandi notkun, svo og hvaða vinnuaðferðir ættu að vera háðar leyfum;
- b. hvaða tegund asbests eða vörur, sem innihalda asbest, ætti að banna algerlega eða að nokkru leyti notkun á, svo og vinnuaðferðir þar sem notkun asbests eða tiltekinna tegunda asbests eða vara, sem innihalda asbest, ætti að vera bönnuð.

(3) Bann við eða heimild til notkunar tiltekinna tegunda asbests eða vara sem innihalda asbest, svo og notkun annarra efna í þeirra stað, ætti að byggjast á vísindalegu mati á því hve hættuleg þau eru heilsu manna.

11. (1) Hlutadeigandi stjórnvöld ættu að stuðla að rannsóknum á tæknilegum og heilsufarslegum vandamálum varðandi asbestmengun, efnum sem nota má í stað asbests og annarri tækni.

(2) Hlutadeigandi stjórnvöld ættu að stuðla að rannsóknum á og þróun vara sem innihalda asbest eða önnur efni í stað asbests eða þróun annarrar tækni sem er skadlaus eða minna skadleg í því skyni að koma í veg fyrir eða draga úr hættu fyrir launafólk.

12. (1) Hlutadeigandi stjórnvöld ættu að krefjast þess að önnur efni séu notuð í stað asbests hvar sem því verður við komið og það er talið nauðsynlegt til verndar launafólki.

(2) Áður en önnur efni eru samþykkt til hvers konar notkunar ætti að prófa vandlega hvort þau geta verið skadleg heilsu manna. Stöðugt skal fylgst með heilsu launafólks sem verður fyrir mengun frá slíkum efnum ef það er talið nauðsynlegt.

13. (1) Til þess að tryggja það að lögum og reglugerðum landsins sé framfylgt ættu hlutadeigandi stjórnvöld að mæla fyrir um hvaða upplýsingar eiga að felast í tilkynningum um vinnu við asbest skv. 13. gr. samþykktar um öryggi við notkun asbests, 1986.

(2) Í þessum upplýsingum ætti einkum að koma fram:

- a. tegund og magn asbests sem notað er;
- b. framkvæmdir og vinnuaðferðir;
- c. hvaða vörur eru framleiddar;
- d. fjöldi starfsmanna sem verður fyrir asbestmengun og hve oft þeir verða fyrir slíkri mengun;
- e. varnar- og verndaraðgerðir sem gerðar eru til þess að fullnægja ákvæðum laga og reglugerða;
- f. allar aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til þess að vernda heilsu starfsmanna.

14. (1) Niðurrif þeirra hluta verksmíðja eða mannvirkja sem innihalda auðmulin asbesteina grunarefni og brottnám asbests úr húsum eða mannvirkjum, þar sem hætt er við að asbestagnir dreifist um andrúmsloftið, ætti aðeins að vera heimilt þeim sem til þess hafa fengið sérstakt leyfi sem aðeins skyldi veitt þeim atvinnurekendum eða verktökum sem hlotið hafa viðurkenningu hlutadeigandi stjórnvalda til þess að framkvæma slíka vinnu samkvæmt ákvæðum þessarar tillögu.

(2) Atvinnurekandi eða verktaki ætti, áður en niðurrif eða brottnám hefst, að gera verkáætlun þar sem tilgreindar eru þær framkvæmdir sem fyrirhugaðar eru áður en hafist er handa, þar með taldar ráðstafanir til þess að:

- a. veita starfsmönnum þá vernd sem nauðsynleg er;
- b. takmarka dreifingu asbestryks út í andrúmsloftið;
- c. gera þeim starfsmönnum, sem kynnu að verða fyrir asbestmengun, grein fyrir því að asbestryk gæti dreifst út í andrúmsloftið, hvaða almennar ráðstafanir og búnað skyldi nota og hvaða varúðarráðstafanir skuli gera;
- d. farga úrgangi sem inniheldur asbest, skv. 28. gr. þessarar tillögu.

(3) Hafa skyldi samráð við starfsmenn eða trúnaðarmenn þeirra um verkáætlunina sem um var getið í tölulið (2) hér að ofan.

15. (1) Sérhver atvinnurekandi ætti að stofna til og framfylgja áætlun um að koma í veg fyrir og hafa hemil á asbestmengun sem starfsmenn hans verða fyrir og skyldi það gert með þátttöku þeirra. Þessi áætlun skyldi endurskoðuð reglulega í samræmi við breytingar á vinnuaðferðum og vélum sem notaðar eru eða tækni og aðferðum sem beitt er til forvarna og eftirlits.

(2) Hlutadeigandi stjórnvöld ættu, í samræmi við venjur landsins, að hlaupa einkum undir bagga með litlum fyrirtækjum, þar sem skorta kann á tækniþekkingu eða aðstöðu, við að stofna til forvarnaáætlana í þeim tilvikum þar sem hætt er við asbestmengun.

16. Beita ætti varnarbúnaði og videigandi vinnuaðferðum til þess að koma í veg fyrir að asbestryk berist út í andrúmsloftið á vinnustöðum. Jafnvel þar sem asbestmengun er innan settra marka og farið er að öðrum reglum varðandi asbestmengun skyldu ofangreindar ráðstafanir gerðar til þess að draga eins mikið úr asbestmengun og kostur er.

17. Ráðstafanir, sem gera ætti til að koma í veg fyrir að launafólk verði fyrir asbestmengun, hafa hemil á henni og koma í veg fyrir hana, ættu einkum að vera fólgnar í því sem hér segir:

- a. aðeins skyldi nota asbest þar sem unnt er að koma í veg fyrir eða hafa hemil á því að það valdi hættu; annars ætti að nota önnur efni í staðinn þar sem það er tæknilega mögulegt eða beita annarri tækni sem sannað hefur verið á vísindalegan hátt að er skaðlaus eða minna skaðleg;
- b. þess skyldi gætt að fjöldi starfsmanna við störf þar sem gætir asbestmengunar, svo og sá tími sem þeir verða fyrir mengun, sé í því lágmarki að unnt sé að vinna verkið á öruggan hátt;
- c. nota ætti vélar, tæki og vinnuaðferðir sem hindra eða draga úr myndun asbestryks og einkum dreifingu þess út í andrúmsloftið og umhverfið;
- d. vinnusvæði, þar sem notkun asbests getur leitt til þess að asbestryk dreifist út í andrúmsloftið, skyldu aðskilin frá almennum vinnusvæðum til þess að koma í veg fyrir að aðrir starfsmenn verði fyrir asbestmengun;
- e. vinnusvæði, þar sem hætta er á asbestmengun, skyldu greinilega afmörkuð og þar höfð uppi viðvörðunarkerki þess efnis að sérstaka heimild þurfi til þess að fara inn á svæðið;
- f. skráð skyldi í hvaða hlutum bygginga notað hefur verið asbest.

18. (1) Notkun krókídólíts og vara, sem innihalda slíkar trefjar, ætti að banna.

(2) Hlutadeigandi stjórnvöldum skal heimilt, að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks, að leyfa undanþágur frá banninu sem tilgreint er í tölulið (1) hér að ofan þegar því verður ekki við komið að nota önnur efni að því tilskildu að ráðstafanir séu gerðar til þess að tryggja að heilsu launafólks sé ekki stefnt í hættu.

19. (1) Sprautun með hvers konar asbesti ætti að banna.

(2) Banna ætti notkun auðmulinna asbesteinangrunarefna.

(3) Hlutadeigandi stjórnvöldum skyldi heimilt, að höfðu samráði við heildarsamtök atvinnurekenda og launafólks, að leyfa undanþágur frá banninu sem kveðið er á um í töluliðum (1) og (2) hér að ofan þegar því verður ekki við komið að beita öðrum aðferðum að því tilskildu að ráðstafanir séu gerðar til þess að tryggja að heilsu verkamanna sé ekki stefnt í hættu.

20. (1) Framleiðendur og seljendur asbests og vara, sem innihalda asbest, ættu að bera ábyrgð á videigandi og fullnægjandi merkingu umbúða eða vöru.

(2) Í lögum eða reglugerðum landsins ættu að vera ákvæði þess efnis að merking vöru sé á því tungumáli eða tungumálum sem eru almennt töluð í landinu og komi þar fram að umbúðirnar eða varan innihaldi asbest, að það sé hættulegt heilsu manna að anda að sér asbestryki og videigandi varúðarráðstafanir skuli gerðar.

(3) Í lögum eða reglugerðum landsins ættu að vera ákvæði sem gera framleiðendum og seljendum asbests og vara, sem innihalda asbest, skylt að láta útbúa og hafa til reiðu upplýsingamiða um asbestinnihald, að hvaða leyti hún er hættuleg heilsu manna og hvaða varúðarráðstafanir skyldi gera við notkun efnisins eða varanna.

21. Eftirlit það, sem ákvæði eru um í 5. gr. samþykktar um öryggi við notkun asbests, 1986, ætti að byggjast á ákvæðum samþykktar um vinnueftirlit frá 1947. Eftirlitið ætti að vera í höndum manna sem til þess hafa sérstök réttindi. Eftirlitið ætti að hafa aðgang að þeim upplýsingum sem getið er um í 13. gr. hér að ofan hjá atvinnurekanda.

22. (1) Mörk mengunar skyldu miðuð við magn asbestryks í andrúmsloftinu innan ákveðinna tímamarka, oftast 8 stunda á dag og 40 stunda á viku, og viðurkennda aðferð til sýnatöku og mælinga.

(2) Mörk mengunar skyldu tekin til reglulegrar endurskoðunar og þeim breytt með tilliti til tækniframfara og aukinnar tæknilegrar og læknisfræðilegrar þekkingar.

23. Tækjabúnaður, loftræstikerfi, vélar og hlífðarbúnaður til þess að hafa hemil á mengun af völdum asbestryks skyldi vera undir reglulegu eftirliti og honum vel við haldið.

24. Vinnustaðir skyldu hreinsaðir með öruggum hætti, eins oft og þörf krefur, til þess að koma í veg fyrir að asbestryk safnist fyrir. Ákvæði samþykktar um öryggi við notkun asbests, 1986, og þessarar tillögu skyldu ná til ræstingafólks.

25. (1) Þegar ekki reynist unnt að koma í veg fyrir eða hafa hemil á hættu af völdum svífandi asbestryks ætti atvinnurekandi að leggja starfsmönnum til, viðhalda og endurnýja eftir þörfum, starfsmönnum að kostnaðarlausu, viðeigandi öndunarbúnað til varnar og sérstakan hlífðarfatnað, svo sem við á. Í slíkum tilvikum ætti að krefjast þess að starfsmenn noti slíkan búnað.

(2) Öndunarbúnaður skyldi uppfylla skilyrði hlutaðeigandi stjórnvalda og skyldi nota hann aðeins sem viðbótarbúnað, til bráðabirgða, í neyðartilvikum eða í viðlögum en ekki í staðinn fyrir tæknilegt eftirlit.

(3) Þegar þess er krafist að starfsmenn noti öndunarbúnað ætti að sjá þeim fyrir hæfilegum vinnuhléum í viðeigandi afdrepum og þannig tekið tillit til þess líkamlega álags sem notkun slíks búnaðar veldur.

26. (1) Þar sem eigin fatnaður starfsmanna getur mengast af asbestryki skal atvinnurekandi, samkvæmt ákvæðum laga og reglugerða landsins og að höfðu samráði við trúnaðarmenn starfsmanna, leggja starfsmönnum til viðeigandi vinnufatnað, þeim að kostnaðarlausu, og skyldi ekki nota hann utan vinnustaðarins.

(2) Atvinnurekendur skyldu veita starfsmönnum fullnægjandi upplýsingar með viðeigandi hætti um það hvaða heilsufarsleg hættu fjölskyldum þeirra eða öðrum gæti verið búin ef þeir taka heim með sér fót sem eru menguð asbestryki.

(3) Meðferð og hreinsun notaðs vinnufatnaðar og sérstaks hlífðarfatnaðar skyldi fara fram undir sérstöku eftirliti, svo sem hlutaðeigandi stjórnvöld mæla fyrir um, til þess að koma í veg fyrir dreifingu asbestryks.

27. (1) Starfsmenn, sem verða fyrir asbestmengun, ættu að hafa aðgang að tvískiptu rými til fataskipta, aðstöðu til þvotta, steypibaðs og afdreps, eftir því sem við á.

(2) Starfsmönnum skyldi gefinn hæfilegur tími, á vinnutíma, til þess að skipta um fót og fara í steypibað eða þvo sér að vinnutíma loknum, í samræmi við venjur landsins.

28. (1) Atvinnurekendur ættu, samkvæmt lögum og venjum landsins, að farga úrgangi, sem inniheldur asbest, á þann hátt að það stofni ekki heilsu viðkomandi starfsmanna í hættu, þar með taldir þeir sem meðhöndla asbestúrgang og íbúar í næsta nágrenni fyrirtækisins.

(2) Hlutaðeigandi stjórnvöld og atvinnurekendur skulu gera viðeigandi ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir mengun umhverfis af völdum asbestryks frá vinnustaðnum.

IV. KAFLI

Eftirlit með starfsumhverfi og heilsu launafólks.

29. Í þeim tilvikum, sem stjórnvöld krefjast þess, skyldi atvinnurekandi sjá til þess að fylgst sé með magni svifandi asbestryks á vinnustað á kerfisbundinn hátt og fyrir hve mikilli asbestmengun starfsmenn verða og hve lengi og einnig að eftirlit sé haft með heilsu starfsmanna.

30. (1) Í mælingum eða útreikningum á asbestmengun, sem starfsmenn verða fyrir, skyldi miða við meðalrykmagn á ákveðnum tímum á tilteknu tímabili.

(2) Aðeins þeir menn, sem til þess hafa fengið sérstök réttindi, skyldu framkvæma sýnatöku og mælingar á magni svifandi asbestryks og beita við þær aðferðum sem hlutaðeigandi stjórnvöld hafa samþykkt.

(3) Tíðni og eðli sýnatöku og mælinga ætti að miða við það hve mikil hættan er, breytingar á vinnuáferðum eða aðrar aðstæður sem máli skipta.

(4) Þegar hlutaðeigandi stjórnvöld meta hættuna ættu þau að taka tillit til hættunnar af öllum stærðum asbesttrefja.

31. (1) Til þess að vernda launafólk fyrir sjúkdómum og tjóni á starfshæfni þess vegna asbestmengunar skyldi öllum starfsmönnum sem falin eru störf þar sem þeir verða fyrir asbestmengun, eftir því sem við á, gefinn kostur á:

- a. læknisskoðun áður en þeir hefja starf;
- b. reglulegum læknisskoðunum með hæfilegu millibili;
- c. öðrum prófunum og rannsóknum, einkum röntgenmyndum af brjóstakassa og prófunum á starfshæfni lungna, sem geta reynst nauðsynlegar til þess að fylgjast með heilsu þeirra varðandi þá hættu sem þeim er búin í starfi og til að greina fyrstu einkenni sjúkdóma sem asbest veldur.

(2) Hlutaðeigandi stjórnvöld skyldu ákveða hve langur tími má líða milli læknisskoðana og hafa þá hliðsjón af því fyrir hve mikilli asbestmengun starfsmenn verða og heilsu þeirra miðað við þá hættu sem þeir verða fyrir á vinnustað.

(3) Hlutaðeigandi stjórnvöld skyldu tryggja það að ráðstafandir séu gerðar, í samræmi við lög og venjur landsins, til þess að starfsmönnum sé gefinn kostur á viðeigandi læknisskoðunum eftir að verki er lokið þar sem þeir hafa orðið fyrir asbestmengun.

(4) Skoðanir, prófanir og rannsóknir sem tilgreindar eru í tölulíðum (1) og (3) hér að ofan ættu að fara fram í vinnutíma, ef því verður við komið, og vera starfsmönnum að kostnaðarlausu.

(5) Ef niðurstöður læknisfræðilegra prófana eða rannsókna leiða í ljós tiltekin sjúkdómseinkenni eða vott um þau hjá starfsmönnum skyldi gera ráðstafanir til þess að koma í veg fyrir eða draga úr áhrifum mengunarinnar og hindra að heilsu þeirra hraki frekar en orðið er.

(6) Niðurstöður læknisskoðana skyldi nota til þess að meta heilsu í tengslum við áhrif asbestmengunar en ekki til þess að mismuna starfsmanni.

(7) Niðurstöður læknisskoðana skyldi hafa til hliðsjónar þegar starfsmanni er fengið annað starf sem hæfir heilsu hans.

(8) Launafólk, sem er háð heilsufarslegu eftirliti, skyldi eiga:

- a. rétt til þess að farið sé með persónulegar og læknisfræðilegar upplýsingar um það sem trúnaðarmál;
- b. rétt til tæmandi og nákvæmra útskýringa á tilgangi eftirlitsins og niðurstöðum þess;
- c. rétt til þess að hafna læknisskoðunum sem misbjóða sjálfsvirðingu þess.

32. Launafólk skal fá upplýsingar um niðurstöður læknisskoðana á fullnægjandi og viðeigandi hátt í samræmi við venjur landsins, svo og persónulegar ráðleggingar um heilsu í sambandi við starfið.

33. Ef atvinnusjúkdómur af völdum asbests hefur verið greindur af heilsugæslunni skyldi hlutaðeigandi stjórnvöldum gert viðvart í samræmi við lög og venjur landsins.

34. Ef í ljós kemur að óráðlegt sé af læknisfræðilegum ástæðum að launafólk haldi áfram starfi þar sem það verður fyrir áhrifum asbestmengunar skal leita allra ráða, miðað við ástand og venjur í þjóðfélaginu, til þess að útvega því önnur úrræði til tekjuöflunar.

35. Í lögum eða reglugerðum landsins ættu að vera ákvæði um bætur til handa launafólki, sem fær sjúkdóm eða skerta starfsorku vegna asbestmengunar, í samræmi við samþykkt um bætur vegna slysa við vinnu frá 1964.

36. (1) Skýrslur um eftirlit með starfsumhverfinu skyldi geyma í a.m.k. 30 ár.

(2) Skýrslur um eftirlit með áhrifum asbestmengunar á launafólk, svo og þann hluta læknisfræðilegrar spjaldskrár þess þar sem fjallað er um hættu vegna asbestmengunar, og lungnamyndir skyldi geyma í a.m.k. 30 ár eftir að verki er lokið þar sem það varð fyrir áhrifum asbestmengunar.

37. Hlutaðeigandi starfsmenn, trúnaðarmenn þeirra og eftirlitsstofnanir skyldu eiga aðgang að skýrslum um eftirlit með starfsumhverfinu.

38. Ef fyrirtæki hættir rekstri eða eftir að starfsmaður lætur af störfum skyldu skýrslur og upplýsingar skv. 36. tölul. hér að ofan varðveittar samkvæmt fyrirmælum hlutaðeigandi stjórnvalda.

39. Í samræmi við þríhliða viljayfirlýsingu um fjölþjóðafyrirtæki og félagslega stefnu, sem stjórn alþjóðavinnuumálaskrifstofunnar hefur samþykkt, skyldi fyrirtæki, sem starfar í einu landi eða mörgum og hefur eitt útibú eða fleiri, vera skylt að gera varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir, hafa hemil á og veita starfsmönnum í öllum deildum fyrirtækisins, á hvaða stað eða í hvaða landi sem þeir eru, vörn fyrir þeirri hættu sem fólgin er í asbestmengun án þess að þeim sé mismunað á nokkurn hátt.

V. KAFLI

Upplýsingar og fræðsla.

40. Hlutaðeigandi stjórnvöld ættu að gera ráðstafanir til þess að stuðla að þjálfun og upplýsingu allra þeirra sem málið varðar hvað við kemur að koma í veg fyrir, hafa hemil á og vernda launafólk fyrir heilsutjóni af völdum asbestmengunar við vinnu.

41. Hlutaðeigandi stjórnvöld ættu, að höfðu samráði við hlutaðeigandi samtök atvinnurekenda og launafólks, að gefa út viðeigandi fræðslubæklinga fyrir atvinnurekendur, launafólk og aðra.

42. Atvinnurekendur ættu að tryggja að starfsmenn, sem eiga á hættu að verða fyrir asbestmengun, fái reglulega þjálfun og fræðslu, þeim að kostnaðarlausu, á því máli og með þeim hætti sem þeim er auðskilinn um áhrif þess konar mengunar á heilsuna, til hvaða ráðstafana má grípa til þess að koma í veg fyrir og hafa hemil á asbestmengun en einkum um réttar vinnuvenjur sem koma í veg fyrir og hafa hemil á myndun og dreifingu asbestryks út í andrúmsloftið og notkun almenns og persónulegs hlífðarbúnaðar sem er starfsmönnum til reiðu.

43. Í fræðslunni ætti að vekja athygli á þeirri sérstöku hættu fyrir heilsu launafólks sem skapast af reykingum og asbestmengun í sameiningu.

44. Samtök atvinnurekenda og launafólks ættu að hafa samvinnu um og stuðla að áætluunum um þjálfun, upplýsingar, forvarnir, eftirlit og heilsuvernd varðandi hættuna sem launafólki, sem verður fyrir asbestmengun, er búin.